

1913-12-01

AFSENDER

Stefan Sinding

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

København

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

Glyptotekets Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

31de rue Campagne l^{re} Paris 1. 12. 19.

Hjære Jacobus

Saa kan ji da endelig onke Dem tillykke med Spirit!

Underligt ulogik, at De skal lykkes med at faa lov til at stjæle saa valdig en Gane, en saadan Velgjerning med Landet. Men det er ikke an- det end det det samme, som staar om igjen og om igjen paa hvert Plad i Menneskeheden Historie: de store For- kyndere, Bærerne af den helles, Slø, af de store Sandheder og de store Sjælheder, Genierne jøget, jhaanet og for- stumt i sin Gjerning af Slubberterne i Omraaernes Rik. Det gælder sig uundgaaeligt som en Naturlov; men saa her stammer ogsaa nedstjælt de store i Menneskeheden med en saa utæmmelig Sværeri og et Mod til at sætte sin Vil- je igjennem trods al Verdens Advarsel og Thorsøve og Ber- ra bæret, og hvad de traug igjennem, det blir staaende. Spirit blir staaende og tyge som et skinstyge og glade Men- nesketjæfter Sløst og Støst. Ja, ja onker Dem tillykke Jacobus!

-- Og ja er jublende glad over den uhyggelige Ose, de vil vise mig, at stikke mig i Rome som Vagt ved Indgangen til Gyptekket. De kan jo vide, hvor ji tænke med Tek paa Dem, trofast Ven!

Men ikke er ji saa roet, at ji ikke kan skrive over. Vælsk Vælsk fra Piccola og

Deres hengive
Stephan Brindley

31 bis rue Campagne 1re Paris 27. 12. 13.

Tyver Jacobson

Tak for de tilsendte Tegninger af Stichen. Tjener
ren skal blive paa Centimeter, indlyst den saetige St.
relse. Naar j kommer saa laeng, lade j den punkten op i den,
saa kommer det af sig selv. Og j skal ogsaa laege mig Paa
Ord paa Tjerte, et det er for Romer. j skal gjore den, natu-
rligvis krones Romer sin nye Behandling. Ved den Skizze, j
sendte Dem, tog j ikke Hensyn til noget andet end Bovenplan
i Tegningen og Falden, noget af en Begynder naar ved Fautis-
me, en liden, naer, sanglystet Arbeids, saa meget som muligt
af denne Stephan Skidning, som j er kendt nok saa godt med den
gode Side, men ogsaa med de daarlige. j er uforfængelig, naar
til et kunne de afjekket paa mig, Leds. Skizzen udforte j med
Tilgode ikke mere, j havde nemlig gjort for og idelagt dem med
Forholdene, dette er saa forvildet let et gjore i det praktiske Les,
og nu vilde j ikke revidere dem, inden j viste Dem den. Men
herved har j taget en Afslutning under vidre Behandling,
gjort Rede for Bærene og Skærene og Arbeidsfaktoren o. s. v. Det
er slet ikke vanskeligt. Hovedet raar j slet ikke, det tror j er
gjort i Udsyktet. Men j gaar ikke paa den stors for j har gjore
menfist Skizzen faldende.

Her gaar det egentlig rigtig godt med mit Arbejde. Af mig
i der har j "statten", som j sender mig meget af (det vil sige, j
haaber et faa den god). Den er vanskeligt, end man skulde tænke
sig, og uheldig mest, fordi Tegningen er saa utydelig og uskyldig for Be-
tegninger af Forholdene. j maer op i Høiden for at være sikker
i min Sag, klatre mindst tredie Gang op ad Trappen og til Bal,

komer over Otelivet, der kan jz se Gruppen overupa, hvilket er ubombigtigt nok mod mig selv, for alle Teil orer sig strax, det er jz som det skal vor.

Jz kan ikke sig andet, end at jz nyder haardt dette og alt det andet jz arbejder med. Jz har aldrig for gaar saa saeligt til, hvad jz gjorde, og jz begynder ikke, hvad grunden er, men jz ser sikrere hvad jz skal gjøre, end jz for har kunnet. Om jz har overambestemt omi Hjorne i alle disse vilde Arbeidsaar. - Samtidig med stakken gaa jz for og til haardt i Byggen og Elskovsgruppen. Det er utvivlsomt, hvad fine og meget betydelige Forbedringer jz har fundet paa denne Maade i begge disse Grupper.

Jz sendte Dem et Fotografi af "Gruppe fjuelbr", om endelig har jz faaet et. Jz vilde meget gjerne have dette Arbeide sammen med de andre, faade jz i isor jz i selv holder meget af det, jz synes det er et meget alvorligt Arbeide, men saa er det ogsaa det at alle disse Grupper daamer et helt Menneskeliv. Det er ikke udfort i Rækkefølge, men det begynder at bli afsluttet. "Byggen" begynder, saa Arbeide, To Mennesker, Elskovsgruppen, Natthen og nu disse to gamle Mennesker, som hele Livet har staaet hinanden. Ikke saa er min Mening, at det, man kalder "literar Kunst" for mig er det hoieste, men sandelig heller ikke uden Vaerd, for i disse "Fjuelbr" er det den arkitektoniske Opbygning og Tilbehore i Devotioernes i deirerne, at disse to gaae sig tydeligt stikker hin anden, stikker trofast, med Beridthed om hin andens Svagheit, Saerlige, og dette har jz her som i alle disse Arbeids-sigt at gjennemfor i alle Detailler og i det hele store, i Skuldre og Haender og Brøst, osv. Og dette er for mig hovedsagen i min Kunst, i al Kunst, og uden det tror jz, at al Kunst vinder tomme mytthyt. Jz holder endelig ikke paa Kunstfori, en Kunstens saa forklar at udfor, hvad han gjør, men det andet er lige saa vigtigt som ikke det vigtigste. Og det forvinder af mange.

Følgen er ogsaa, at Mærken af Menneskets gamle Kyngheds-
 ge feber disse Sculpturer, som bare er godt adfærdige:—
 I ser ikke mange nye Sculpturer her, som især er
 videre betydelige. Selvfølgelig er bedre i Aars, end den
 kanke nogeninde for har vaart. Der er en del Realisme
 og Futurisme og chapt, men ikke saa meget som tidligere. Der
 er en del Sculptur, som er god, og men jeg tror ikke det er no-
 get. De vilde have i Gylptatikket. Ad denne Stil, som nu er
 paa Moden, jeg synes, den fortjendes og mætter Orlanderne
 i tide for at give dem stors og bedre gjort. Det er ikke an-
 det end en Mode, tror jeg, som ikke vil leve længe.

Gladeligst Stykker og bedste Hilsener fra Piccola og
 Deres hengivne
 Stephan Lindius